

ven. Regeringen tillægger en sådan samtidig behandling i folketinget af de to lovforslag afgørende vægt, idet hensynet til, at de overtrædelser, som lovforslagene omhandler, behandles ens overalt i den offentlige sektor, bør have til følge, at den statslige og den kommunale tjenestemandsret oprettes samtidig.

De kommunale arbejdsgivere og de kommunale tjenestemænds organisationer er dog underrettet om lovforslaget og om, at regeringen vil være åben over for de kommentarer, der måtte fremkomme under folketingets behandling af lovforslaget.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser vil være begrænset til tjenestemandsrettens omkostninger. Det er ikke på forhånd muligt at afgive skøn herover.

Lovforslaget indebærer, at behandlingen af sager mod kommunale tjenestemænd som følge af kollektive tjenesteforhold ikke vil belaste de kommunale administrationer så meget som efter de nugældende regler i de kommunale tjenestemandsregulativer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er det af hensyn til at sikre en ensartet praksis i henholdsvis den statslige og den kommunale tjenestemandsret fundet hensigtsmæssigt, at de medlemmer af retten, der udpeges af Højesterets og østre landsrets præsidenter, er de samme i begge retter. Rettens kompetence til at behandle sager, der kan resultere i ikendelse af sanktioner, gør endvidere, at det må anses for bedst stemmende med almindelige retlige principper, at også de øvrige medlemmer udpeges som faste medlemmer og ikke som i de voldgiftsretter, der behandler fortolkningsspørgsmål, til den enkelte sag. Af samme grund rummer forslaget heller ikke adgang til udskiftning af de faste medlemmer i beskikkelsesperioden, som foreslås sammenfaldende med den periode, for hvilken medlemmerne af Kommunernes Lønningsnævn udpeges.

Til § 2.

I bestemmelsen er angivet rettens kompetence, idet en bestemt kategori af sager flyttes fra den almindelige disciplinærfølgning. Da det som omtalt i de almindelige bemærkninger ligger i tjenestemandssystemet, og herunder også i det kommunale tjenestemandssystem, at der ikke eksisterer en formaliseret strejkeret, gælder der i modsætning

til det kollektive overenskomstområde ikke særlige bestemmelser, der kan danne grundlag for konstatering af brud på fredspligten. Afgrænsningen er derfor baseret på bestemmelser i de kommunale og amtskommunale tjenestemandsregulativer og -vedtægter og i reglementerne for reglementsansatte personale, der efter deres indhold svarer til tjenestemandslovens § 10, stk. 1. Som følge heraf sker der ikke ved lovforslaget nogen udvidelse eller ændring i øvrigt af de kommunale tjenestemænds og reglementsansattes pligtforhold. De forhold, der falder ind under begrebet »kollektiv overtrædelse af bestemmelser svarende til § 10, stk. 1, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken«, er sådanne overtrædelser, der har karakter af faglige aktioner, og de vil typisk foreligge, hvor flere tjenestemænd i indbyrdes forståelse handler – eller undlader at handle – i strid med tjenesteforpligtelserne med det formål at påvirke ansættelsesvilkårene. Adfærd af denne beskaffenhed vil typisk kunne forekomme i form af arbejdsnedlæggelse eller vægring – herunder mod at udføre overarbejde – men også f.eks. ved optræden, der uden egentlig arbejdsvægring tilsigter på pligtstridig måde at hindre eller vanskeliggøre arbejdets udførelse. Den nærmere afgrænsning vil bero på rettens afgørelse og praksis. Bestemmelsen dækker retsstridig adfærd begået af tjenestemænd, der er omfattet af de forhandlingsberettigede organisationer, dvs. organisationer med hvilke der er indgået hovedaftale. På tilsvarende måde som ved afgørelser i arbejdsretten vil kendelser således kun få virkning for medlemmer af vedkommende organisation. Rettens afgørelse om eventuelle sanktioner er i henhold til forslagens § 2, stk. 4, endelige, ligesom tilfældet er i arbejdsretten.

Til § 3.

Som i finansministerens lovforslag foreslås det, at den kommunale tjenestemandsrets formand eller dennes stedfortræder kan give pålæg om ophør af overtrædelsen, inden spørgsmålet om sanktioneringen afgøres, på tilsvarende måde, som det gælder inden for arbejdsrettens område. Manglende efterlevelse af pålægget vil derved tillægges vægt ved udmålingen af sanktionen, idet det dog er forudsat, at efterlevelse af pålægget normalt ikke fritager for sanktion.

I bestemmelsens stk. 2 foreslås, at den kommunale tjenestemandsret kan ikende en ansat, der er omfattet af rettens kompetence, advarsel eller irettesættelse eller bøde. Under hensyn til, at der ikke foreslås tillagt tjenestemandsretten beføjelser til at